

Roca del Duc

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac
Alçada: 629

Coordenades:

Latitud: 41.644318440963
Longitud: 1.9375759995304
UTM Est (X): 411524
UTM Nord (Y): 4610832

Classificació

Número de fitxa: 08179 - 63
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Zona d'interès
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Accés: Difícil
Ús actual: Altres
Titularitat: Privada
Titular: 08178A0110000800000I
Fitxes associades:
[Avenc del Pou](#)
[Avenc de la roca del Duc](#)
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 02/02/2019 - 01:00

Descripció

La Roca del Duc, és una muntanya rocosa de 629 metres d'alçada situada en plena serra de l'Obac. Dins d'aquesta formació natural s'hi localitza l'avenc de la Roca del Duc, l'avenc del Pou i la cova de la Roca del Duc, aquesta darrera de sis metres de recorregut i una boca de dotze metres d'alçada, està situada a la mateixa cinglera orientada al sud de la carena del Camí Ral. Depèn del costat que es miri es veu la cara d'un duc, el rapinyaire nocturn de més envergadura que existeix. S'hi pot accedir pel GR-5. Des del darrera mateix de la casa, a mà dreta del camí que mena a la Font de Les Boades neix un corriol entremig del bosc que hi mena directament. La forma que defineix la Roca del Duc, però també el relleu de tot el massís en general, és el resultat d'un seguit de moviments geològics que s'iniciaren durant el Paleocè, ara fa seixanta milions d'anys. La falla del Vallès es mou i això va tenir una doble conseqüència, per una banda s'enfonsa el terreny on ara hi ha les poblacions de Monistrol, Mura, El Pont de Vilomara i Rocafort, Sant Llorenç Savall i Talamanca; per l'altra, a les zones ocupades per Terrassa, Castellar del Vallès i Olesa s'hi formen grans turons, de manera que, els rius que s'hi havia format baixaven amb molta força, arrossegant cap el nord gran quantitat de sorres, argiles i còdols. Durant l'Eocè (fa uns cinquanta milions d'anys) la part de terres enfonsades queden submergides sota les aigües de l'oceà Atlàntic (des del País Basc, arribant a les muntanyes formades feia 15 milions d'anys a Catalunya) formant un mar. Fa trenta cinc milions d'anys, el mar de la Conca de l'Ebre queda desconnectat de l'Atlàntic iniciant-se un llarg procés d'evaporació. Durant tot aquest llarg període i fins fa vint-i-cinc milions d'anys, l'erosió va començar a configurar la imatge que en tenim avui. Fragments de l'antiga Serralada Litoral es van desprendre i van ser arrossegats pel cabal del riu. Durant aquest període es van originar diferents tipus de sediments: els conglomerats (Roques coherents, sedimentàries, detrítiques, constituïdes per fragments de roca, ja siguin còdols, blocs o bé cairells, que tenen llur origen en d'altres roques preexistents que han estat arrencades per l'acció dels elements erosius i que posteriorment s'han sedimentat i cimentat); bretxes (massa rocosa constituïda per cairells de roca fragmentada units per un ciment natural); conglomerats i gresos amb restes de fauna marina; argiles de tonalitat gris-blavenc en les zones marines més properes a la costa (talús deltaic); i a les zones més llunyanes del delta, sediments d'origen marí on es formarien roques calcàries amb una gran acumulació de restes fòssils marines. Finalment, ara fa vint-i-cinc milions d'anys va tenir lloc el darrer esdeveniment geològic important que va consistir en un nou moviment de la falla però en sentit invers. Aquest fet va provocar l'enfonsament de gran part dels turons existents i el naixement de la depressió del Vallès. La zona que anteriorment havia estat ocupada per la costa de l'Atlàntic es va elevar i la massa de conglomerats que s'hi havia estat acumulant durant trenta cinc milions d'anys va aflorar, formant-se el que avui coneixem com Montserrat, Sant Llorenç del Munt i la Serra de l'Obac. Durant aquests darrers vint-i-cinc milions d'anys l'acció del vent i l'aigua, no només de pluja sinó a través dels torrents, rieres i canals i el sistema càrstic ha anat definint el relleu que coneixem avui.

